મદીનેકા બુલબુલ

જો દન્દાને શેહ પર નઝર જાએગી,
નિગાહોંસે બિજલી ઉતર જાએગી.

(શએર) ગુઝર હોવે મદીનેમેં જો અય બાદે સબા તેરા
તો કહીયો એક મરીઝે હિજ્રપર સદમા અજબ દેખા
લબોંપે દમથા ઓર મગરીબકી જાનીબ રોકે તકતાથા
મગર આહીસ્તા આહીસ્તા ઝબાંસે અપની કહેતાથા
ન તનહા કબ્રમેં ભી મેં રહુંગા તેરા ગમ હોગા,
બુલાલોગે મદીનેમેં તો યા શાહા કરમ હોગા,

વર્ના—ગુઝરનેકો યાંભી ગુઝર જાએગી

(શએર) તેરા બીમાર બીસ્મીલ ઈસતરહ મકતલમેં આયાથા
કે બેડી પાઉંમેથી સરપે તલવારોંકા સાયાથા
પએ કુશ્તન ઉસે જલ્લાદને જીસદમ બીઠાયા થા;
તો ઉસને મિસરએ જાં સોઝ રોરોકર સુનાયા થા,
ન તનહા કબ્રમેંભી મેં રહુંગા તેરા ગમહોગા,
બુલાલોગે મદીનેમેં તો યા શાહા કરમ હોગા;

વર્ના ગુઝરનેકો યાંભી ગુઝર જાએગી

(શએર) દીખાએ બખ્તે બદને કયસે કયસે દીન મુસીબતકે
કીયે થે કામ જો સીધે વોહ સારે હોગએ ઉલટે

ગઇ બરબાદ સારી ઉમ્ર કાલે હૈં અમલ નામે
બસ અબતો ઝિંદગી જંગ્તલ હય અય ગેસુઓવાલે
ન તનહા કબ્રમેંભી મૈં રહુંગા તેરા ગમ હોગા
બુલાલોગે મદીનેમેં તો યા શાહા કરમ હોગા

વર્ના ગુઝરનેકો યાંભી ગુઝર જાએગી

(શએર) કોઇ રોકર યેહ કહે મુજપે કીયે જોરો સીતમ,
કોઈ દીલ થામકે બોલાકે કરો મુજપે કરમ;
કોઇ બેહોશ થા ઓર કોઇ યે કેહતા હરદમ,
તેરી ફુરકતમેં સહે હમને બહોત રંજો અલમ;
બાદમે મુજસે કહા તુભી સુના હાલ ઇસદમ,
ફીરમેં તડપા ઓર તડપકર કહા સુનલીજે સનમ
ન તનહા કબ્રમેંભી મય રહુંગા તેરા ગમ હોગા
બુલાલોગે મદીનેમેં તો યાં શાહા કરમ હોગા

વર્ના ગુઝરનેકો યાંભી ગુઝર જાયગી.

(શએર) વોહ સબ રોશનહે તુઝપર જોમેરે દીલપર ગુઝરતીહે
બહોત બેતાબ હું અયામે ગમ કાટે નહિં કટતે
દીનોંકા ચેન રાતોંકી ફિરી હે નીંદ આંખોસે;
બસ અબ અયે રાતભર ઉમ્મતકે ગમમેં જાગનેવાલે
ન તનહા કબ્રમેંભી મેં રહુંગા તેરા ગમ હોગા;
બુલાલોગે મદીનેમેં તો યા શાહા કરમ હોગા;

વર્ના ગુઝરનેકો યાંભી ગુઝર જાયગી.

(શએર) ખાક શયદાએ મોહમ્મદકો જલાએ દોઝખ;
આપ જલજાએ અગર સામને આએ દોઝખ
નીગાહે કહેરસે મુજકો ન દેખ અય દોઝખ
ખબર નહી તુજે કીસકા ગુનેહગાર હું મેંય
દોઝખને મુજકો દેખકે માલીકસે યેહ કહા,
મુઝસે તો યેહ ગરીબ જલાયા ન જાયગા,
અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગા.
(શએર) યા રસુલે અરબી જગસે હે શોહરત તેરી;
કયસી ઇતરાઇ હુઇ ફીરતી હયે ઉમ્મત તેરી,
તુ હયે બે મિસ્લ હસીં આશીકે યકતા મેં ભી
પર યેહ દીક્કત હયે ખુદાકોભી હય ઉલફત તેરી;
દેહી દી ઉમ્મતે આસીકી અહદને કીમત,
હે દીયા જંગે અહદમેં દુરે દન્દાં તુને
અબભી જન્નત ભાલા હમસે બચકર કીધર જાયગા
(શએર) અર્ઝ કી મજનુંને હકસે એક રાત,
અયે મેરે માલીક ખુદાએ શશ જહાત,
રેહમકે કાબીલ હય મેરા હાલે ઝાર
રેહમ કર અય માલીકે પરવરદીગાર
અપની નઝરોંસે ગીરાયાં કયું મુઝે;
આશીકે લયલા બનાયા કયું મુઝે;
જામએ દીલ શીર્કસે મયલા હુવા,
તેરા બન્દા બન્દએ લયલા હુઆ;

નાગહાં એક ગયબસે આઈ નીદા,
મેરે મજનું બસ ન કર ઈતના ગીલા;
વસ્લે લયલાસે તુઝે ગર યાસ હએ,
ગમ ન કર રબ તેરા તેરે પાસ હયે;
કેહ ઉઠા મજનું નહી લયલા હું મંય,
અપનીહી સુરતપે ખુદ શયદા હું મંય;

અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કિધર જાયગી

(શએર) એક ખલીફાને યેહ લયલાસે કહા,
કયસ હયે શાયદ તુજહીપે મુબતિલા;
સારે માશુકોંસે તુ અફઝું નહીં,
બોલી વોહ ચુપ રહેકે તુ મજનું નહીં;
ફીર કયા હે સબબ કયેસસે લયલાને જો પુછા,
મેં આઇ હું તું કયું નહિ રખતા હે મુજે ઘરમેં;
લયલા તું જા અબ તેરી ઝુરૂરત નહી મુજકો,
હરસુ તુહી પયદા હુઈ દીવારમેં દરમેં;
ફરમાયા કે આરામસે જન્નતમેં મીલેંગે,
કયા લુત્ફ હયે મીલનેકા મુસાફીરસે વતનમેં

અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કિધર જાયગી

(શએર) હોકે તનહા બોલા મજનું એક શબ
અયે ખુદાએ બેનીયાઝો પાક રબ;
કરદીયા તકીયા મેરા લે કરકે ખાર,
સુનતાહે નાલે મેરે પરવરદીગાર;

નામ મેરા તુને કયું મજનું કીયા,
ફીર મુઝે લયલાપે કયું મફતું કીયા;
દી નીદા હાતીફને સુન અય મહેં ગરીબ,
ઇશ્કમેં તુજકો કીયે યેહ ગમ નસીબ;
તુજકો લયલામે જો આતા હય નઝર,
અકસ હુયે મેરાહી મજનું ગોરકર;
અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કિધર જાયગી
(શએર) સુનતે હંય લયલાકા યે દસ્તુર થા,
ભીક દેતી થી જો આતા થા ગદા
એક દીન મજનું ભી કાંસા હાથ લે,
જા પુકારા દરપે કુછ લીલ્લાહ દે:
નીકલી લયલા ઓર સભોંકો કુછ દીયા,
હાથસે મજનુંકે કાસા લે લીયા;
લેતેહી પટકા ઝમીંપે એક બાર
રૂકસમેં મજનું હુઆ બે ઈખત્યાર;
હાઝરીનોંને કહા મજનુને ખામ,
રૂકસ કા ઇસજા ભલાથા કયા મુકામ,
ફીર કહા કે તુમ ઝરા આશીક નહી;
આશીકોંકે રમ્ઝસે વાકીફ નહી:
શે દીયા મજનુને ઓર ઉનસે કહા,
જો નહીં વાકીફ ભલા જાનેગા કયા;
કોન આશીકકે હુવે અયસે નસીબ,

જો બલા નાઝીલ કરે ઉસકા હબીબ;
યહ બલા હરગીઝ નથી યેહ નાઝાથા
યેહભી એક માશુકકા અંદાઝ થા;
અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગી
(શએર) કબ્રમે મુજનુંસે જબ પુછા ગયા,
યાર કુલ મન રબ્બોકા મન દીનોકા;
સુનતે હી ગોયા લગા એક દીલપે તીર,
બોલા ગભરાકર કે અય મુનકર નકીર;
પાસ મેરે આપ જો તશરીફ લાય;
મેરી લયલાકો કહાંપર છોડ આય;
અપની લયલાકો તો હું મેં જાનતા,
ઓરતો બસ કુછ નહી મેં જાનતા
હર્શમેંભી જબકે પુછેગા ખુદા,
સાથ કયા લાયા હય અગે મજનું બતા
સાફ કેહદુંગા કે અય મેરે કરીમ,
ફુરકતે લયલાહીસે દીલ હે મેરા નીમ;
મેને દુન્યામેં બહોતકી જુસ્તજુ,
કોઈ લયલાસા ન દેખા માહરૂ;
અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગી
(શએર) ફીર ફરીશ્તોને સબીહે મુસ્તુફા,
સામને લાકર યે મજનુંસે કહા

દેખ ઇનકો ગોરસે અયનેકઝાત,
વાસ્તે ઉનકે બની સબ કાયનાત;
મોલા મજનું ઔર કુચ્છ સમઝા ન મેં,
હાં મગર આંખેં તો લયલા કીસી હેં.
અલ્લાહ અલ્લાહ વાહરે જઝબાતે ઇશ્ક,
અલ્લાહ અલ્લાહ વાહરે લઝઝાતે ઇશ્ક,
સદ કીતાબો સદ વરક ફીન્નાર કુન;
જાનો દીલરા જાનીબે દીલદાર કુન,
દીનો ઇમાં જિસ્મો જાં તારાજ હસ્ત,
ઇં બરાએ આશીકાં મેરાજ હસ્ત;
અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગી
(શએર) જો કહીએ લયલા તો કહેતે હંય હમતો હેં મજનુ
જો કહીએ મજનું તો કહેતે હેં હમતો હેં લયલા,
અગરચે મજનુમેં શામીલ હે મીમ અહમદ કા,
તો લએલા ભી તુજમેં શામીલ હે અય મૌલા
ઇબ્તીદા લાઇલાહા ઇલ્લલ્લાહ ઇન્તીહા
લાઇલાહા ઇલ્લલ્લાહ
બુલબુલોંકી ઝબાંપે ગુલશનમેં
હે સદા લાઇલાહા ઇલ્લલ્લાહ,
દર્દે ઇસીયાંકે વાસ્તે બેશક,
હે સદા લાઇલાહા ઇલ્લલ્લાહ
બખ્શવાએગા દીન કયામત કે,

કલમએ લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
કીસીને પુછા કે જન્નતકી કુછ ભી હે કીમત
તો મુસકુરાકે કહા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,

અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગી

(શએર) બુલબુલને ગુલકો દેખકે સલ્લેઅલા કહા,
ગુન્ચોંને મુસકુરાકે વહીં મરહબા કહા;
નસફી વ નશતરને ખુદા જાને કયા કહા,
જો કુચ્છ કહા વોહ વસ્ફે રસુલે ખુદા કહા;
નાલએ બુલબુલે શયદા તો સુના હંસ હંસકર
અબ જીગર થામકે બયઠો મેરી બારી આઈ.
ઓ ખુશનવા પરીન્દે ફરીયાદ કરનેવાલે
ઓર અપની ઝીન્દગાની બરબાદ કરનેવાલે,
નાલોંસે ખુશદીલોંકો નાશાદ કરનેવાલે,
માશુક બેવફાકો ઓ યાદ કરનેવાલે;
તુઝે જુઝ આહો નાલા દુસરા કોઇ ન કામ આયા
ખુદાકો માન ઝાલીમ ચુપરહે અબ વકતે શામ આયા
તેરી આવાઝ કયા આઇ અજલકા એક પયામ આયા
અગર તેરી ઝબાંપર અબ દોબારા પીકા નામઆયા
તો કાટું તોરી ચોંચ પપીહે વાપર ડારૂં નોન
મેં પીકી ઓર પી મેરા તુ પી કહે સો કોન

અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગી

બેચેન કીસ લીયે હયે બેકલ હયે કયું પપીહા
યેહ હાલ કીસકે ગમમેં બેચૈન હુવા હયે તેરા
યેહ કાલી કાલી રાતેં યેહ વકતે રાહત અફ્ઝા
દુન્યા તો સો રહી હય તું જાગતા હએ યેહ કયા,
સચ હયે તુઝેભી ગમને બરબાદ કરદીયા હય.
તેરી ઝબાંપે પીપી લબ પર મેરે પીયા હયે;
પપીહે અબતુ રહે રહે કે કયું આંસુ બહાતા હયે
ઝબાં પર તેરી પીપી કીસલીયે રેહ રેહકે આતાહે,
સદાએ દર્દ દીલ કયું દર્દ મન્દોંકો સુનાતા હયે,
રમુઝે આશીકી કયું ઓર ઇશ્કે આમ કરતા હે
કીસીકા રાઝ કયું કમબખત તશત અઝબામ કરતા હે
સરે બાઝાર નામે યાર કયું બદનામ કરતા હયે,
અગર અબકે ઝબાંપર તેરી ઝાલીમ પીકા નામઆયા
ચઢાંદેગા કોઇ મન્સુરકે માનીંદ સુલીપર
અપને ઉશ્શાકસે બોલેકે કહો કયસે હો તુમ
મેરે કુચેમે મચા રખખા હે કયસા માતમ,
ગોરે મજનુંપર કીસીને જાકે પુછા યેહ સુખન
ઈશકે લયલા અબભી તેરે દીલમેં હયે ઓ બસ્તાતન
કબ્રસે ચીલ્લાકે બોલા ફાળકર મુંહસે કફન,
હુસ્ન બે બુન્યાદ બાશદ ઇશ્ક બે બુન્યાદ નેસ્ત

અબભી જન્નત ભલા હમસે બચકર કીધર જાયગી

(શએર) મેં જો કલ ઘરસે ચલા હું દશ્તે વીરાંકી તરફ

વહેશતે દીલ લે ગઇ ગોરે ગરીબાંકી તરફ;

કયા બતાઉં મેં વહાં કયા કયા મુઝે આયા નઝર

કુછ વોહ દેખા હયે કે કાબુમેં નહી અબતક જીગર

વો ઉદાસી થી કે દીલપર વોહ ઉદાસી છાગઇ

રૂહભી થરરા ગઇ આવાજ જબકે યેહ સુની,

જો દન્દાને શેહ પર નઝર જાયગી

નિગાહોંસે બિજલી ઉતર જાયગી

ગઝલ

નહિ મરતે દેખા કીસીપર કીસીકો

યેહ સુન સુનકે મરના પડા હરકીસીકો

મેને કહા મરતા હું તુમપર વોહ લગે કહને કે જુઠ

હમતો જબ જાનેં દિખાદો હમકો મરકર સામને

મરને વાલોંકી કઝાભી નીરાલી હયે અદા

પહેલે મર જાતે હંય પીછેસે કઝા આતી હયે,

યેહ સુન સુનકે મરના પડા હર કીસાકો—નહિ મરતે૦-

તવાફ કાઅબેકા તુને કીયા તો કયા હાસિલ,

મઝાતો જબ હયે કે કાઅબા તેરા તવાફ કરે.

જાન દેનેકો કહા મેને તો હંસ કર બોલે;

તુમ સલામત રહો યાં કમ નહી મરનેવાલે

મહોબ્બતમેં જીસજા ગયે લુટ ગયે હમ
લીયા દીલ કીસીને દીયા સરઃ કીસીકો

(શએર) ઇસ ઇશકમેં બેઠા હુવા જલતા હું મેં ઘરમેં
દીલકાસા મેરે સોઝ કહાં નારે સકરમેં
જબ અર્ઝ કીયા અયે ચમને દહેરકે માલી,
હો રંગકે ફુલ કયું હયેં મહોબ્બતકે શજરમેં
બસ બસ જફાએ યારકે અબ મુજમે દમ નહીં
બીમારે ઇશક કાબીલે જોરો સીતમ નહી,
ખુદાકે સામને મેં સાફ સાફ કહે દુંગા,
મીટા હું મેંભીતો ખાના ખરાબ તેરે લીયે.
નહિ મરતે દેખા કીસીપર કીસીકો૦—

(શએર) કભી જાં બલબ હું કભી શીકલે માતમ
તેરી યાદમેં હુગે મેરા અબ યેહ આલમ
ખુશીસે હયે બહેતર તેરે હિજ્રકા ગમ,
હમેશા બઢહે યા ઇલાહી ન હો કમ
બ તેગે અદાએ તો સર મી ફરોશામ
લીયા દીલ કિસીને દીયા સર કીસિકો
હર લહદકો નાઝસે ઠુકરાકે યું કહેને લગે
જાગ ઉઠે જો હમારા આશીકે નાશાદ હો

ઉસ ઘળી એક બે નીથાં તુરબતસે યે આઇ સદા
જાનો દીલસે આજભી હાઝીર હું જો ઇરશાદહો
નહિ મરતે દેખા કિસિ પર કીસીકો૦—

(શએર) કહો ઉસ શોખસે જાકર તેરા બીમાર મરતા હે
ખબર લેનીહો જલદી લે તેરા વો યાર મરતા હયે
વોહ મરતા હયે તો મરનેદો સફર દુન્યાસે કરનેદો
સભી સંસાર મરતા હયે વોહ કયા અહેસાન કરતાહે
નહિ મરતે દેખા કિસિ પર કીસીકો૦—

(શએર) તીર પએકાંકા જો મેરે દીલકે અંદર રહે ગયા
બદગુમાં બોલા ઇધર આ કયા ચુરાકર લે ચલા
ખુબ ઝગડે હરે પ્રીરદોસપે રીદવાંસે હુએ
જબ બુતે કાફીરકો મેંય દીલમેં છુપાકર લે ચલા
ન જાઉંગા તનહા બહિશતે બરીમેં
લે જાવુંગા મેય દીલકે અંદર કીસીકો

(શએર) હુમે ઈસકા કુછભી ગીલા નહીજોકે સદમે હમપે ગુઝર ગએ
યેહી શુક્ર હયે પસે મર્ગ વો મુજે દફન તો હાથોંસે કરગયે
તો કહાકે મેરી ખતા નહી ઉન્હે યુહી મરનાથા મરગયે
ખુદા દે તો દે રંજો ગમ હર કીસીકો
કરે પર ન માઇલ કિસિ પર કિસિકો

સવાલો જવાબ.

આશિક માશુક કે

સવાલ—ક્યું ન લુટે મઝે હેં વસ્લે યારકે,
ચાર દીનતો યેહી હંય બહારકે,

જવાબ—ક્યું ન જોબન દીખાયે સંવારકે,
ચાર દીન હેં યેહી લુટ મારકે,

સવાલ—પાન ખાકર લબોંકો નચાને લગે,
વોહતો હંસહંસકે દન્દાં દીખાને લગે,
બીખરે ગુલશનમેં દાને અનાર કે,
ચાર દીનતો યેહી હંય બહારકે,

જવાબ—કોઇ તડપા તો કોઇ શીકસ્તા હુઆ,
ઓર ગુલ હે યે કે મેરા દીલ લીયા
કોઈ બેખુદ રહે આહ મારકે,
ચાર દીન હે યેહી લુટ મારકે.

સવાલ—દેખ લેના હઝારોંકે મર જાએંગે,
દીલમેં લાખોંકે ભાલે ઉતર જાએંગે
તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે,
ચાર દીનતો યેહી હેં બહારકે,

જવાબ—કોઈ મરજાય જાને હમારી બલા,
મેલા ચંદ રોઝ હુયે ફીર જવાની કહાં
હમ ચલેં કયું ન સીના ઉભાર કે,
ચાર દીન હેં ચેહી લુટ માર કે.

સવાલ—બઝમે અગયારમે યું ન જાયા કરો
કોઈ સમઝાએ તો ઉસકો સમઝા કરો
સદકે જાઉંમે તીરછી નીગાહ કે,
ચાર દીનતો ચેહી હેં બહાર કે.

જવાબ—બઝમેં અગયારમેં હુસનકે રઓબસે,
યે કીસે હોસલા હુયે કે ઉફ કર સકે
હાથ રહે જાએં સીનોપે માર કે,
ચાર દીન હેં ચેહી લુટ મારકે,

સવાલ—કહેકશાં માંગપર લોટ હો જાયગી
આજ અગયારસે ચોટ હો જાયગી,
ઘરસે નીકલે વોહ ઝુલ્ફેં સંવારકે
ચાર દીન હે ચેહી લુટ મારકે,

જવાબ—કયું ન કહેકશાં માંગપર લોટ જાયે
મેરે અલ્લાહને હુસન અયસા દીયા,
સદકે જાઉં મય પરવરદીગાર કે
ચાર દીન હેં ચેહી લુટ મારકે

પહલુ છોડો સજન ઘર જાનારે.

માશુક

દેખો સીતમ-ગે ઇશ્કકે કયા કામ કર ગઇ
મઝે જો પી શરાબકી પાલેકી ચડ ગઇ
સુબહા હોગી કરૂં કયા બહાનારે

આશક

આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયું હમેં તરસાય હય
દીલકે તરસાનેસે ઝાલીમ અબતો જી દીલ જાયે હય
અબ ન છોડું યહી દીલમેં ઠાનારે

માશુક

આપકી આંખોંને દેખો યે કયા કામ કીયા
ખુદ તો બદનામ હુવે ઔર હમે બદનામ કીયા
કભી હમસે ન દીલકો લગાનારે

આશક

હમે કહના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે ડરતે હૈંય
અગર કહ દો તો કહ દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હૈં
નહી અબ તેરે સીવા કોઇ ઠીકાના રે

માશુક

મેરી ભોલી સુરતપે શીદા ગરજાન કરતે હો
મેં તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુચ્છ એહસાન કરતે હો
ઝરા દીલકો તુમ અપને સમઝાનારે

આશક

યે અચ્છી દીલ લગી હર ઘડી હર વકત હરદમકી
કભી ગુસ્સા કભી ગાલી કભી ઘુરકી કભી ધમકી
હાએ આશકપે રહમતો ખાનારે

આશુક

યકીં જાનો નહી કુછ ખબર સાહેબ આપકે દમકી
હમારી ગાલીગોંમેં આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા નાહક તુ હમપે દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીઝે ગુલફામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીમ કામકે
ગુલે આરીઝ કે બોસે દીબાનારે

આશુક

બોસે મેરે આરીઝે ગુલ ફામકે
લે નહી સકતા કોઇ બે દામકે
ઝરા મુંહકો તુમ અપને બચાનારે

આશક

કર લીજે આજ વાઅદા તો બોસો કીનારકા
દીલ તોળના નહીં કિસી ઉમીદ્દ વારકા
શર્તે ઉલફત જરા તો નીભાનારે

આશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે શયદા હય અય બશર
અચ્છા મેં વાઅદા કરતી હું કલ આના મેરે ઘર
જરા આના તો સીટી બજાનારે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનારઃ—
કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ બુકસેલર.
સ્ટેશન રોડ, અલાયાની વાડી સામે—સુરત.
છાપનારઃ—ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઇ નાયક.
શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગળ—સુરત